

2016. december 7. szerda

Máté 11, 28-30

Máté evangélista saját maga is gyökeresen átélte, és egészen az alapjaiban rengette meg az Ő életét ez a hívás, hogy jöjjetek énhozzám mindnyájan, és vegyétek magatokra az én igámat. Hiszen vele éppen ez történt. Otthagyta a vámszedőasztalt, otthagyta a pénzt, amivel el kellett volna számolnia. Az egész egzisztenciát, mindent, amiben bízott, és követte Jézust. Ő átélte, amit itt írásba foglalt. Ismerjük Zakeust, aki szintén felhagyott régi életével és Jézust választotta. Megérett a bűnbánatra, megtérésre, hiszen figyelt Jézus hívó szavára. Nekünk is ezt kellene tennünk. Jöjjetek énhozzám, vagyis látszódjon is rajtatok a meggyőződésetek. Látszódjon az élet konkrét dolgainak változásában. Kifejeződhet abban, hogy átrendeződnek életünkben a prioritások. Isten dolgaival törődni elsődlegesen.

„Vegyétek magatokra igámat” azért, mert erre nekünk van szükségünk. Ez egy páros iga. Gyertek mellém, húzhatjátok velem együtt. Így nyer értelmet az, hogy tanuljátok meg tőlem a szelídséget, alázatosságot. Elhordozta bűneink terhét a kereszten. És azután társnak hív minket, hogy aki fáradt, meggyötört, és azt se tudja, merre menjen, az nyugodtan menjen Ővele, csendesedjen le Őmellette. Olyan szoros közösségben, aminél szorosabb nem létezik, Ővele egy igában. Részt venni Isten dolgaiban, az ő munkatársa lenni. Ezek azok a dolgok, amire Isten mindannyiunkat teremtett.

Habos Tomi, *Érd* („Ér” közösség)